

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

6. Passio ipsa plena Maiestatis, & magnorum argumentorum serminarium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

*Christum
viator &
exul na-
scitur.*

ris edicto domicilium mutare compellitur, ne ex patrij cœli affectione primum spiritum delibaret, viator nascitur, exul nascitur, nato subinde, & vix quadraginta dierum infantulo aliud exilium decernitur, intentatur teneto, & adhuc ex angui iugulo sequi sumi regis mucro, parvulorum, quos hic crudelitatis turbo demestruit, pene cruore respersus, ex cultis victimariis ereptus, in vltimas barbaræ gentis oras fugit sine lare, sine pignore, sine hospite, orbis terrarum exul, ferme à communi luce, & spiritu seclusus.

*Persona Christi plenissimum maiestatis
theatrum.*

CAPVT V.

*Videndus
Nicephor.
l. 1. ca. 40.
qui Christi
effigiem &
staturam
describit,
& inter
cetera
commemorat
eum
fuisse
et v. b. d. a. l.
p. ov. et ip-
siva, et
p. b. x. p. o. v.*

AT quis vir æterni Patris, æternus filius, Angelorum delicia, beatorum lumen, Princeps pacis, humanæ salutis parens, assertor nostræ libertatis, mundi restitutor, in quo ne minimus quidem vnguiculus fuit, qui non spiraret diuinitatem. Si quidem frons maiestate plena, quod illi cum cœlo perpetuum erat loquebatur commercium. Ita grauis, vt terteret, ita amabilis, vt illiceret, terteret quidem improbos, humiles vero, atque abiectos erigeret. Tanta autem inter vitæ acerbatis serenitate renidebat, vt non dulcius micaret stellæ, non serenius fulgeret lacteus circulus, non placidius spirarent Etesia. Nasus leni, & modico tractu diffusus, non rugosus, non asper, non aduncus, cœlestem beati pectoris spirabat prudentiam. Oculos infra superciliorum arcum blandirentur nitidos soles dixisses, eum increparent fulgura, cum perumprent animos flumina. In labris omnes gratiæ sessabant, omnis affluebat lepos, hinc lactis, & mellis sumina, hinc nectaris riuus, hinc iugis cœlestis sapientiæ torrens exundabat. Tota eius vita clarissimarum virtutum fulgur fuit, oratio tonitruum.

*Vide Arn.
l. 1. aduers.
gentes de
cuius sen-
sibus hæc
expressa.*

Vnus fuit cuius vocem, & imperium febris ardores, aquæ intercutis, & veterinosa, fœdæ vitiligines, corporisque omnes cruciatus fugiebant, cuius tactu vis sanguinis profluenter ebullientis repente consistebat, cuius oburgationem immersi miserorum visceribus Demones perhorrescebant. Vnus fuit qui claudos currere præcipiebat, & iam emicabant;

porrigere mancos manus, & iam molles articulorum commissuras explicabant; capros membris assurgere, & repente lectulos deportabant, alienis paulo ante ceruicibus delati, cæcos videre, & iam cœlum diemque cernebant, qui sine oculis fuerant procreati. Vnus fuit ad cuius castigationem insana se coercerebant maria, procellarum turbines, tempestatesque fidebant, qui furentis elementi terga lenissimis passibus impune calcabat, vnde ipsi stupentibus, & se ad conditoris famulatum abijciente natura. Vnus qui numerosissimam quinque millium hominum turbam se per saxa, & solitudines affertantem, quinque panibus saturauit, & ne præstigiæ viderentur incredulis, sex sportarum sinus reliquit utrumque fragminibus impleuit. Vnus qui vestes inferorum, mortisque repagula potentissima voce refregit, & post tertium diem funeris rediit ut cadauera, et pollinctorum fascijs expedit ut. Vnus qui mentis humanæ latebras, abditosque recessus permearet, & quid quisque animo volueret, quid consilij ageret, disculis simulationis integumentis explicatissima peruideret. Vnus qui cum vna voce funderet, à diuersis populis, & dissona oratione loquentibus intelligebatur. Vnus denique potens vbique opere, & sermone pauper in nostris, diues in suis.

*Passio ipsa plena maiestatis, & magnorum
argumentorum seminarium.*

CAPVT VI.

Quod si oppressa virtus maxime luctosa est, qualis iniicitur animo species, cum illum in nostra salute procuranda inuidiæ flamma circumuentum, pro nobis iectum, & fumantem videmus, dum faces in nostrum exitum comparatas suo cruore restinguunt.

Factus pro nobis victor, & victima: Et ideo victor quia victima, pro nobis sacerdos, & sacrificium: ideo Sacerdos quia sacrificium, faciens nos de Dei seruis filios, de Deo nascendo, nobis seruiendo. Eheu tantum virum seruilibus flagris subiectum! finge enim hæc à me non narrari, sed à te videri.

Constituitur in domo prætorio infelicissimi.

Hum Spectaculum, nudatur corpus verecun-
 dum, purissima virginis partus, & a foedissi-
 mis lorarijs diuerberatur ad necem. Instant il-
 li voce, & flagellis, cruore non minus ebrij,
 quam vino, ad columnam alligant, verberibus
 contundunt, plagas plagis ingerunt, crebris
 ictibus locus resonat, ex membrorum laceratione
 vis sanguinis existit, & iam in toto corpore
 nulla corporis facies, cum innocentis agni ne
 minima quidem vocula, inter summos cruciatus
 audiebatur. Addunt satellites supplicij contumeliam,
 nam purpureo sanguine purpuratum corpus induunt,
 coronam regentibus spinis aculeatam venerando capiti
 alligunt, Regem salutant, & os Regis percutiunt,
 ac terretimam redundantium coenarum popinam
 cum sputis afflant speculo Angelorum.

Carnificum
audelitas.

Christi
contumelias à
satellitibus
facta.

Compassio
Christi cum
affectibus
ppis.

Luctus in
morte
Christi.

Tertullus de
patientia.

13.
Patientia
iam.

Mox ubi deuentum est in caluariam, sacri-
 legi accingunt se ad carnificiam, & iam emortuum
 corpus dirissimo crucis multant supplicio. Clauis
 configuntur innocentissimae manus, quae iniuriam
 nemini, omnibus pepererant salutem: ferreo
 vinculo constringuntur sanctissimi pedes, miserum
 mel pro mea, & omnium mortalium salute
 offerenda tam crebris itineribus exerciti. Natant
 in cruore oculi, duo illa quondam honorum sidera,
 impetorum vero fulmina: silet os purissimi,
 ex quo mellei depluebant faui, victa est lingua
 quae silentio ipso patricidarum arguit crudelitatem.
 Ad hunc aspectum exhorruit caelum, & atra
 veste suum eluxit conditorem, princeps siderum
 se repentinis tenebris obduxit, & tantum scelus
 erubuit, frenerunt Angeli, caelestis illachrymauit
 Pater, ipsi uero illarunt inferi.

Sed haec (inquit) omnia sunt humilitatis, quantam
 habere possunt in dicendo maiestatem? Erras,
 omnino erras, magnum est, & sanctum, & Deo
 dignum spectaculum inter corporis lacerationes
 sibi haerens animus, inter procellas tormentorum
 mens quiescit, inter atrocissima saeuientium
 inimicorum odia, & supplicia profusa
 charitas, qua Christus in extremo etiam vite
 spiritu quicquid habuit vocis, virium, & sanguinis,
 apud Patrem pro carnificum salute deprecatus
 impendit. Certe de Iobi patientia Tertullianus
 exclamauit:

Quale in illo viro ferretum Deus de Diabolo
 extruxit, quale vexillum de inimico gloriae
 suae extulit, cum immundam vlcereis

sui redundantiā magna & equanimitate distin-
 geret, cum erumpentes inde bestias in eodem
 specus, & passus foramine se carnis iudendo
 reuocaret.

Vides Iobum magna, & illustris pompae
 ferculum Deo, & Angelis spectatoribus pro-
 grediens, sed quem Iobum? non iam apud suos
 nominatum, non auctoritate grauem, non
 affluentem diuitiarum copia, non numero-
 seruitio stipatum, non vestis nitore fulgentem,
 non praclarissima gloria circumfusum, sed Iobum
 nudum, & orbem, irrisum, Iobum in sterquilino,
 vlceratum, fetidum, purulentum, hunc inquam
 Iobum vides, in quo scilicet, tanquam in turri
 aenea triumphorum caelestium vexilla desig-
 nat: Quantam igitur putas Christi fuisse
 maiestatem? quantam in aeterni parentis
 sinum refusam esse gloriam, cum inter
 crudelem inimicorum petulantiam despectus,
 vexatus, sputis illtus, victus funibus,
 caesus flagellis, spinis laceratus, in cruce
 demum atrocissima laniena deformatus
 extremum spiritum pro hominum salute tam
 constanter, tam pie, tam feliciter effudit.

Iobus.

Christi
charitas
patientis &
fortis.

Crucis
maiestas.

Crux
purius
lucet
quā Luna.

Non mihi quidem crux videtur patibulum
 ignominiae, sed iniuria perfuncti periculi,
 praedicatio amplissimi beneficij, testimonium
 praeteriti temporis, trophaeum fortitudinis,
 ara gloriae, theatrum amoris, agnum vere
 magnum, quod ubi tanti cruoris purpura
 fuit delibutum, nunc inter angustorum
 diadematum margaritas purius fulget
 quam luna inter micantium ocellos
 siderum, & in apicibus regum
 triumphat, quod furciferorum
 pedibus fuit antea subiectum.
 Ingens profecto hic liber, ex quo
 magnorum voluminum series, &
 infinitorum argumentorum existit
 affluentia.

RESURRECTIO TOTA SAPIT
 dignitatem, & secundam habet
 argumentorum materiam.

CAPVT VII.

Quid deinde? At illi feroces animi non-
 dum morte, cruciati, cruce satiati, etiam
 bellum gerunt in mortuum, & attentif-
 sima quidem obseruant omnia, ne quis corpus
 eumulo surripiat.

Xxxx

Redit